

דינה פלקוביץ' בחמישייה הפותחת של פרס טראמפ להוראה איכותית לשנת 2021

מתבסס על ריאיון שקיימה ד"ר דבורה קצביץ עם דינה פלקוביץ'

דינה פלקוביץ' הגיעה להוראת כימיה לאחר 12 שנה שהייתה רופאת שיניים, ובחרה בהסבה המקצועית כי ראתה בהוראה דרך למימוש עצמי ותרומה משמעותית לחברה.

"כשהתחלתי ללמד כימיה, התקדמתי בעזרת המדריכים משנה לשנה, זאת בעזרת בלה וקסלר שלימדה אותי המון וגם עדינה שינפלד הגיעה אלי לבית הספר באור עקיבא כדי ללמד אותי. נוסף לכך, בשנה הראשונה שהגשתי לבגרות השתתפתי בקהילת השרון, בהובלת ערן שמואלי וקרן פרץ וגם הם ממש חיזקו אותי." היום לאחר וותק של 10 שנה בהוראה, היא מעידה על עצמה שמצאה את דרך המלך שבה היא מווסתת בין דרישות מקצועיות מהתלמידים לבין המענה הרגשי שהם זקוקים לו.

דינה מוסיפה:

"נשארתי בהוראה כי הצלחתי להניע תלמידים ללמידה, להדביק אותם בהתלהבות ובסקרנות שלי ולגרום להם שיבחרו בי. מכיוון שאני מלמדת בשנים האחרונות במגמת הכימיה, זהו אושר גדול בשבילי שתלמידים בוחרים ללמוד במגמת הכימיה ובוחרים בה להיות המורה שלהם. סיבות נוספות לכך שנשארתי בהוראה הן האפשרות ללמוד ולהתפתח כל הזמן כמורה, האפשרות להוביל מורים חדשים וותיקים, היכולת להשפיע בבית הספר, וההשפעה שיש לי על חיי תלמידים והורים... הידע הרחב שקיבלתי בבית הספר לרפואה מאפשר לי ללמד תחומי דעת שונים, הניסיון הטיפולי מתחום הרפואה מאפשר לי להיכנס ללב התלמידים, והתחושה שאני משמעותית ומשפיעה בחינוך גרמו לי להישאר בתחום ההוראה."

דינה קיבלה מגמת כימיה קטנה והצליחה בתוך שנה להפוך אותה למגמה פורחת, משגשגת וממשיכה להתפתח. דינה טוענת שהכול עניין של תדמית:

"אני מקפידה לעשות את זה פשוט, לא צריך קרקס ולונה פארק. קודם כול אני יוצרת קשרים ממש טובים עם הצוות. לשמחתי הרבה זכיתי לעבוד בסביבה תומכת המעודדת מצויינות בלמידה ובהוראה. המנהלת שלי, גב' עדה אברכהן שמש, מקדמת בכל הזדמנות את מגמת הכימיה ונותנת לי הרבה כוחות. צריך שמנהלות השכבה ימליצו לתלמידים שכדאי להם ללמוד כימיה, שימליצו עליי 'דינה מורה טובה, נחמדה, אוהבת את התלמידים', שהמחנכות ימליצו לתלמידים מתלבטים, שלכולם תהיה מילה טובה להגיד. בלי שיתופי פעולה, לא תהיה מגמת כימיה... דבר נוסף, אני לא בתחרות עם אף אחד. אני לא מתחרה לא עם פיזיקה, ולא עם מחשבים. אני לא מתלוננת, לא ממורמרת. אני אומרת יש

היכן כל תלמיד נמצא. אני מחפשת אותם. כך התלמידים מודיעים לי מראש על כל איחור או היעדרות ומספרים את הסיבה האמיתית לבעיה, כי יודעים שלא אשפוט אותם גם אם אהיה לא מרוצה. מצד אחד, אני דורשת נוכחות והסבר אמיתי לכל חריגה מתפקוד תקין, ומצד שני, הם יודעים שאני דואגת להם ולכן מחפשת אותם.

הכלה ואי שיפוטיות הם היעדים בכל שעה שאני מלמדת. לא שופטת ילדים שאיחרו, נעדרו, הפריעו בשיעור, לא הכינו מטלות, לא הצליחו במבחן, לא הבינו בשיעור. אני מראה להם שזה לא בסדר ואני מצפה מהם ליותר, אבל נותנת להם הרגשה שבכל יום אפשר להיוולד מחדש ולהתחיל מהתחלה. מראש אומרת להם, זה בסדר לא להבין עכשיו, אפשר להבין גם בעוד חודש או חודשיים.

העיקר להתמיד ולהמשיך להגיע לשיעורים כדי ללמוד. בדרך הזו אני מבקשת מהילדים להתמסר לשיעורים שלי, לסמוך עליי שאני אוביל אותם להצלחה.

לסיכום, קשר אישי, יחסי אמון, חינוך לאמת, הכלה ואי שיפוטיות והתמסרות לדרך ההוראה שלי גורמים לילדים להימנע מתלונות שמסיטות אותם מהמהות, ומביאים אותם להתמקד במה שחשוב.

הכלי החשוב שדינה מציגה הוא כלי המשוב:

"כדי לראות את העולם מנקודת המבט של הילדים, אני שואלת אותם מה הם חושבים. מבחינתי, כל שיעור, מבדק, מבחן, ניסוי או מטלה - אלה אירועים שצריך לתחקר, ואני מתחקרת בדרכים שונות. בתום השיעור אני שואלת מספר ילדים עוד לפני שיצאו מהכיתה איך היה השיעור. אם אמרו שהיה טוב, אז אני שואלת למה היה טוב. כשעבדנו בזום פניתי לילדים בוואטסאפ בתום השיעור. שאלתי אם היה ברור, ואם לא - מה היה לא ברור, ואני מסבירה שוב באופן אישי בתום השיעור. דוגמה נוספת היא השימוש בפלטפורמות דיגיטליות בזום, כשלא כולן היו מוצלחות.

היה חשוב לי להבין במה הילדים אוהבים להשתמש...." הרחבה על נושא זה ניתן לקרוא בכתבה של דינה בגיליון זה - "הקשר הטוב".

מספיק לכולם, יבואו בשבילי! זה לא משנה מה יש מסביב. אחד ההסברים של דינה להצלחה שלה הוא סביבת הלמידה. "הכיתה נראית מאוד מזמינה, הכיתה יפה. המנהלת, בגלל שהיא מפרגנת, היא אישרה לי להדפיס דברים לקישוט המעבדה. הדפסתי בגדול את הטבלה המחזורית, מאתר של מרכז המורים. התברר לי שהקובץ שאתם העליתם, אפשר לעשות עליו גרפיקה, ... הגדילו לי ועל כל הקיר. אני דואגת לכיתה אפילו ברמה של לשים כל יום מבער עם שמנים, עם ריחות, שתהיה ארומה, שיהיה רוגע, ממש ברמה הזאת, בדברים הקטנים. אני מחלקת מדבקות...אני שומרת כל דבר שהילדים כותבים לי, הם אחר כך בודקים אותי, נו, איפה זה, איפה זה? ואני שומרת הכול...."

המנהלת של דינה הגישה את דינה לפרס טראמפ להוראה איכותית לשנת 2021. דינה עברה את כל השלבים והגיעה לחמישייה הסופית, בדומה לחגית לוי שעליה [כתבנו בגיליון 38](#).

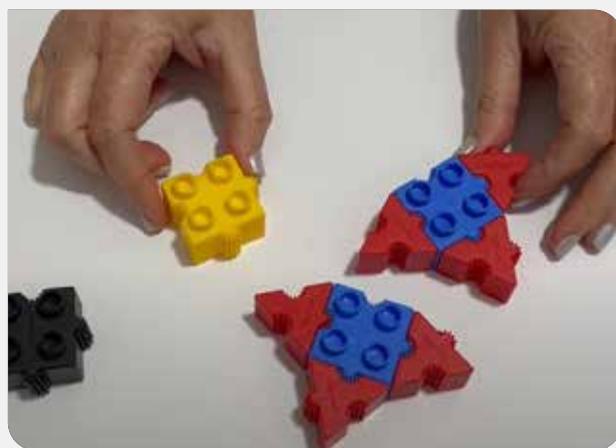
בטופס הגשת המועמדות דינה כותבת:

בתחילת כל שיעור חשוב לקבל ילדים בברכה, להגיד להם "טוב שבאתם", לראות מה המצב רוח של הילדים, האם עייפים, רעבים, עצובים, האם באו עם הרבה מוטיבציה או לחוצים. מקפידה להקדיש זמן כדי שילדים יתמקמו וירגישו נוח בכיתה, לא מפחדת לאבד את הדקות הראשונות של השיעור למטרה החשובה של קבלת הילדים, פועלת ליצירת קשר אישי עם כל תלמיד, בקצב המתאים לתלמיד ובאינטנסיביות שהוא זקוק לה. יש תלמידים הזקוקים לקשר רציף ועמוק, וצריך לתת להם מענה. במידת הצורך קשר אישי עם ההורים של התלמיד כדי לשבח וכדי לתמוך. בנוסף הקפדה על קשר הדוק עם המחנכים והיועצות לגבי מצבו הכללי של התלמיד. חשוב לי ליצור יחסי אמון כדי שהילדים יספרו לי אמת. כשאני מתאמת איתם ציפיות בתחילת השנה, אני אומרת שהכי חשוב לי שיגיעו לשיעור. אם יהיו נוכחים בשיעור (פיזית ומנטלית) אז אצליח להוביל אותם להישגים. בהתאם לכך, לא אתחיל שיעור עד שאדע

כדי להכיר פעילויות איכותיות של דינה שהוכנו בשלבים השונים של התחרות, היכנסו לקישורים הבאים: [סרטון](#) המתאר תמצית של שיעור על קבוצות פונקציונליות - התחלה, אמצע וסוף.

[סרטון](#) של השיעור האחרון שצולם על ידי קרן טראמפ -45 דקות "עיניים על המימן", שלב של בחירת החמישייה המובילה.

לסיכום, עבודתה של דינה ראויה לציון מיוחד! הקשר שלה עם תלמידיה, הרצון להבין אותם - להבין הצלחות וקשיים, המאמץ הבלתי נדלה לא להשאיר אף אחד מאחור ויצירת סביבת למידה מזמינה ונעימה. ומבחינה מקצועית, ביצוע רפלקציות כדי לשפר את ההוראה של עצמה.

מתוך עיניים על המימן